

6. Smluvní doba ustanovuje se prozatím na čtyři roky hledíc k tomu, že podle čl. 14 lhůta k vystěhování, čítajíc v to lhůtu opění, činí tři roky; proto pokládají oba státy za nutné, aby minimální doba platnosti této smlouvy přesahovala onu lhůtu.

7. Tento závěrečný protokol jest podstatnou součástí smlouvy.

V Brně, dne 7. června 1920.

Za Československou republiku:

Prof. Dr. Antonín Hobza v. r.

6. Die Vertragsdauer wird mit zunächst vier Jahren im Hinblick darauf festgesetzt, daß nach Artikel 14 die Frist zur Verlegung des Wohnsitzes mit Inbegriff der Optionsfrist drei Jahre beträgt, daher eine darüber hinausgehende Minigeltungsdauer des Vertrages den beiden Staaten erforderlich erscheint.

7. Dieses Schlußprotokoll ist ein integrierender Bestandteil des Vertrages.

Brünn, am 7. Juni 1920.

Für die Republik Österreich:

Dr. Georg Froehlich m. p.

Smlouva tato se vyhláší s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění ze dne 13. července 1920 schválena ratifikační listinou ze dne 25. února 1921, která byla podepsána presidentem republiky Československé a ministrem věcí zahraničních.

Dne 10. března 1921 byl sepsán ve Vídni protokol o výměně listin ratifikačních, čímž nabyla smlouva tato mezinárodní působnosti.

Národní shromáždění usneslo se zároveň, že se ministru věcí zahraničních ukládá, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinil další opatření, kterých je třeba ku provedení této smlouvy.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

108.

Zákon ze dne 11. března 1921,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., doplněný zákonem z 11. července 1919, č. 387 Sb. z. a n. (zákon záborový).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., o zabránění velkého majetku pozemkového, doplněný zákonem z 11. července 1919, č. 387 Sb. z. a n. (zákon záborový), mění se a doplňuje takto:

1. § 7 zní takto:

(1) Zcizení, dělení, zavazení, pacht a nájem

zabraného majetku vyžaduje svolení pozemkového úřadu a jest bez něho neplatné.

(2) Pozemkový úřad uděluje svolení, může uložit podmínky a učinit výhrady.

2. Za § 18 vkládají se tato ustanovení:

§ 18 a).

(1) Kdo smlouvu o zcizení nebo dělení zabraného majetku plní nebo plnění přijme dříve, než pozemkový úřad k tomu svolí (§ 7), dopouští se přestupku a bude potrestán vězením od jednoho měsíce do šesti měsíců. S trestem tím může býti spojen trest na penězích od jednoho tisíce do padesáti tisíc Kč.

(2) Kdo rozprodává (parceluje), do rozprodeje dá nebo do rozprodeje přijme zabraný majetek zcela nebo z části dříve, než pozemkový úřad

k tomu svolí, dopouští se přečinu a bude potrestán tuhým vězením od šesti měsíců do jednoho roku. S trestem tím může být spojen trest na penězích od deseti tisíc do jednoho milionu Kč.

(³) Kdo při jednání uvedeném v odstavci prvém a druhém spolupůsobí z důvodů zjištěných nebo výdělečných (§§ 5, 9 a 239 trestního zákona ze 27. května 1852, č. 117 ř. z., a hlava V. zák. čl. V. z roku 1878), dopouští se trestných činů tam uvedených a bude potrestán tresty tam stanovenými.

(⁴) Pokus je i v oblasti trestního práva uherského trestný.

(⁵) Náhradní trest za nedobytný trest peněžitý budiž vyměřen stejným druhem trestu jako trest hlavní; úhrn těchto trestů nesmí překročití nejvyšší hranici sazby.

§ 18 b).

(¹) Dopustí-li se někdo trestných činů, uvedených v § 18 a), provozuje svou živnost, může být v rozsudku vyřknuta také ztráta živnostenského oprávnění.

(²) Na ztrátu živnostenského oprávnění podniku může uznati soud také tehdy, byl-li odsouzen zřízenec, zmocněnec, zástupce nebo jiný orgán tohoto podniku.

(³) Jde-li o obvinění zřízenec, zmocněnce, zástupce nebo jiného orgánu podniku, buď užito obdobně ustanovení § 16 zákona o soudech lichevních ze dne 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n.

§ 18 c).

Jiné přestupky tohoto zákona i zákonův a nařízení provádějících trestají se politickým úřadem (administrativní vrchností policejní) pokutou do padesáti tisíc Kč nebo vězením do jednoho měsíce.

§ 18 d).

Tresty peněžité a pokuty, uložené podle tohoto zákona nebo podle zákonův a nařízení provádějících, plynou do fondu zřízeného u pozemkového úřadu podle § 18 zákona z 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n. (zákonu úvěrového).

3. Čl. I., bod 5., zákona z 11. července 1919, č. 387 Sb. z. a n., se zrušuje.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení a výkon jeho ukládá se všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Fajnor v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizace správy a v zastoupení nepřítomného ministra s plnou mocí pro správu Slovenska.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

jako ministr průmyslu, obchodu a živností, zároveň správce úřadu pro zahraniční obchod a v zastoupení nepřítomného ministra financí.